

MINISTERUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR *****
Intrare Nr. 5C-8/686
20 17 Luna 10 Ziua 16

Nr. 9325;9326;9441;9442;9443;9444;9445;9446;
9447;9448;9449;9386;9471;9475;9476/12.10.2017

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR *****
Ieșire Nr. 5C-8/687
20 17 Luna 10 Ziua 16

**Către: Domnul Cristian BUICAN
Secretar al Camerei Deputaților**

Ref. la: Răspunsuri la întrebări formulate de deputați

Stimate domnule secretar,

Vă transmitem, alăturat, răspunsurile instituțiilor vizate cu privire la unele întrebări formulate de deputați, potrivit tabelului anexat.

Cu stimă,

**pentru Viorel ILIE, Ministrul pentru Relația cu Parlamentul, semnează
ȘTEFANIA BÎRLIBESCU**

Secretar de Stat

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Nr. 9441 / M.R.P.
Data 12.10.2017

Nr. 80.918 / 12.10.2017

Către: Domnul Deputat Ștefan MUȘOIU
Camera Deputaților
Parlamentul României

Ref: Întrebarea adresată ministrului Justiției privind oportunitatea modificării legislației pentru diminuarea criminalității infantile

Stimate domnule deputat,

Prevenirea și combaterea fenomenului de delincvență juvenilă a ridicat de-a lungul timpului probleme speciale în cadrul legislației penale, legiuitorul stabilind un regim special de sancționare al minorilor infractorilor, luând în considerare vârsta la care aceștia pot asimila cu ușurință norme și valori dezirabile social.

Pentru determinarea limitelor și condițiilor răspunderii penale a minorilor, legiuitorul penal a avut în vedere faptul că o persoană dobândește capacitatea de înțelegere a caracterului antisocial al faptelor sale în mod treptat, învățând, în fiecare etapă a dezvoltării sale să își controleze și să își dirijeze în mod conștient actele de conduită.

Regimul sancționator penal în privința minorilor reprezintă unul dintre punctele centrale ale reformei aduse de noul Cod penal (Legea nr. 286/2009), fiindu-i rezervat Titlul V al Codului - "Minoritatea".

Deși renunțarea completă la pedepsele aplicate minorilor care răspund penal, în favoarea măsurilor educative, poate părea mai puțin coercitivă, în realitate această schimbare este expresia tendinței de a pune în valoare experiența și rezultatele pozitive obținute pe plan internațional în combaterea delincvenței juvenile.

Astfel, pentru adoptarea reglementărilor referitoare la minoritate în noul Cod penal, legiuitorul a avut în vedere documentele penale internaționale privind minoritatea în materie penală, respectiv:

- *Regulile Standarde Minime ale Națiunilor Unite privind Administrarea Justiției pentru Minori - Regulile de la Beijing*; adoptat la Congresul al VIII-lea al Națiunilor Unite în anul 1985, acesta este primul document internațional care detaliază normele pentru administrarea justiției în ceea ce privește minorii, punând accent pe drepturile copilului;
- *Convenția Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului* (1990), ratificată de România prin Legea nr. 18/1990, republicată în M.Of. nr. 314/13.06.2001;
- *Principiile Națiunilor Unite pentru Prevenirea Delincvenței Juvenile* (1990);

MINISTERUL JUSTITIEI

- *Regulile Națiunilor Unite pentru Protecția Minorilor Privată de Libertate*, reguli elaborate în scopul de a contracara efectele privării de libertate, prin asigurarea respectului față de drepturile omului în cazurile minorilor (adoptate în 1990 prin rezoluția Adunării Generale 45/113);
- *Principiile Națiunilor Unite pentru Prevenirea Delincvenței Juvenile* (Principiile de la Riyadh, adoptate în 1990 prin rezoluția Adunării Generale 45/112);
- *Regulile Minimale ale Națiunilor Unite pentru elaborarea măsurilor neprivative de libertate* (Regulile de la Tokyo, 1990);
- *Directiva (UE) 2016/800 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind garanțiile procedurale pentru copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale.*

Acestora li se adaugă *Recomandarea Consiliului de Miniștri din 5 noiembrie 2008, cu privire la Regulile Europene privind copiii care au săvârșit fapte penale și pentru care au fost stabilite măsuri sau sancțiuni (CM/Rec2008)11*, recomandare care stabilește reguli obligatorii pentru toate formele de reacție la comportamentul delincvent al copiilor și acoperă, astfel, toate măsurile care trebuie luate pentru aceștia.

Scopul Regulilor este de a susține drepturile și siguranța delincvenților juvenili supuși sancțiunilor și măsurilor și de a le promova bunăstarea fizică, mentală și socială, în timp ce sunt supuși sancțiunilor și măsurilor comunitare sau oricărei forme privative de libertate.

În acest context, noile măsuri educative prevăzute de Codul penal reprezintă o inovație în politica de prevenirea faptelor antisociale săvârșite de minori. Astfel, pornind de la concepția că principala cauză a delincvenței juvenile o constituie gravele deficiențe în educația copiilor și tinerilor, accentul, în cazul măsurilor educative, se pune pe educația personalizată a minorului delincvent, ideea urmărită fiind aceea că sancțiunile aplicate infractorilor minori nu trebuie să împiedice ci, dimpotrivă, să ușureze reinserarea în societate a minorului prin înlăturarea consecințelor penale sau extrapenale ale faptelor săvârșite.

Obligațiile pe care instanța le poate impune minorului concomitent cu una dintre măsurile educative neprivative de libertate (art. 121 Cod penal) acoperă, în linii generale, o arie similară cu cea a obligațiilor impuse majorului infractor ce beneficiază de o modalitate de individualizare a pedepsei neprivative de libertate, având însă, bineînțeles, conținutul adaptat în funcție de persoana și conduita minorului și de specificul infracțiunii comise.

Spre deosebire de pedepse, măsurile educative nu au caracter represiv ci educativ, motiv pentru care aceste măsuri nu atrag interdicții, incapacități ori decăderi pentru persoanele minore și nu sunt avute în vedere la stabilirea stării de recidivă.

Legat de referirile la *arestul infractorilor minori*, arătăm că, în condițiile speciale prevăzute de art. 243 Cod procedură penală, minorilor le pot fi aplicate măsuri preventive. Astfel, față de suspectul și inculpatul minor se poate dispune reținerea și arestarea preventivă, în mod excepțional, numai dacă efectele pe care privarea de libertate le-ar avea asupra personalității și dezvoltării acestuia nu sunt disproporționate față de scopul urmărit prin luarea măsurii.

Este important de subliniat faptul că, la stabilirea duratei pentru care se ia măsura arestării preventive se are în vedere vârsta inculpatului de la data când se dispune asupra luării, prelungirii sau menținerii acestei măsuri.

Totodată, așa cum prevede art. 244 Cod procedură penală, regimul special de detenție al minorilor, în raport cu particularitățile vârstei, trebuie să fie stabilit astfel încât măsurile preventive luate față de aceștia să nu prejudicieze dezvoltarea lor fizică, psihică sau morală.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

De altfel, articolul 40 din *Convenția cu privire la drepturile copilului*¹ subliniază că este de preferat ca minorii să nu fie supuși procedurilor juridice standard și instituționalizării, ci unor dispoziții speciale, precum cele referitoare la *îngrijire, orientare și supraveghere, la îndrumare, la perioadele de probă, la plasamentul familial, la programe de educație generală și profesională și la soluții alternative celor privind îngrijirea într-un cadru instituțional, pentru a asigura copiilor un tratament în interesul bunăstării lor și proporțional cu situația lor și cu infracțiunea săvârșită.* În final, arătăm că la Ministerul Justiției nu se află în lucru, în prezent, un proiect de modificare a prevederilor care vizează condițiile răspunderii penale a minorilor, măsurile preventive ori sancțiunile aplicate acestora. Totodată, în contextul în care Ministerul Justiției a demarat un proces de evaluare a impactului de ansamblu al reglementărilor conținute de noul Cod penal și noul Cod de procedură penală, aspectele menționate de dumneavoastră vor fi avute în vedere la analiza problemelor identificate în materie penală și procesual-penală.

Cu stimă,

pentru Prof. Univ. Dr. Tudorel TOADER, ministrul justiției, semnează
Marieta SAFTA

Secretar de stat

¹ Convenția cu privire la drepturile copilului adoptată la New York, de Adunarea Generală a O.N.U., 1989, ratificată de România prin Legea 18/1990.

